

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové v právní věci

nezletilých dětí: [redacted], nar. [redacted],
[redacted], nar. [redacted],
[redacted], nar. [redacted],

všichni trvale bytem

[redacted]

všichni zastoupeni kolizním opatrovníkem Statutární město České Budějovice,
sídlem náměstí Přemysla Otakara II. 1/1, 370 92 České Budějovice

dětí rodičů: [redacted], nar. [redacted],
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Janem Kotilem
sídlem Krajinská 251/16, 370 01 České Budějovice

[redacted], nar. [redacted],
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Květou Pechouškovou
sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice

o úpravu poměrů k nezletilým dětem na dobu před i po rozvodu manželství rodičů,
o odvolání otce nezletilých proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne
21. 8. 2020, č. j. 11 Nc 123/2020-53,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v odstavci I. výroku v části o výživném na nezletilé za dobu od 1. 1. 2020 do 31. 8. 2020 **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v odstavci I. výroku v části o výživném na nezletilé za dobu od 1. 9. 2020 a dále i na dobu po rozvodu manželství rodičů nezletilých a v části o nedoplatku na výživném mění takto:
- Otec nezletilých je povinen počínaje dnem 1. 9. 2020 a dále počínaje dnem právní mocí výroku rozsudku o rozvodu manželství rodičů nezletilých přispívat na výživu nezletilého [REDAKCE] částkou 3 500 Kč měsíčně, na výživu nezletilého [REDAKCE] částkou 3 100 Kč měsíčně a na výživu nezletilé [REDAKCE] částkou 2 400 Kč měsíčně vždy do 25. dne v měsíci k rukám matky nezletilých.
  - Dlužné výživné za dobu od 1. 1. 2020 do 22. 1. 2021 ve výši 19 020 Kč pro nezletilého [REDAKCE], ve výši 16 900 Kč pro nezletilého [REDAKCE] a ve výši 15 400 Kč pro nezletilou [REDAKCE] je otec nezletilých povinen splácet v pravidelných měsíčních splátkách po 800 Kč pro nezletilého [REDAKCE], po 600 Kč pro nezletilého [REDAKCE] a po 500 Kč pro nezletilou [REDAKCE] spolu s běžným výživným k rukám matky nezletilých počínaje právní mocí tohoto rozsudku, a to pod splátkou výhody splátek.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

- Napadeným rozsudkem soud prvního stupně k vzájemným návrhům obou rodičů nezletilých upravil poměry nezletilých pro dobu před rozvodem i po rozvodu manželství rodičů, a to tak, že všechny tři nezletilé děti svěřil na dobu před i po rozvodu do péče matky. Otcí uložil povinnost počínaje dnem 1. 1. 2020 do 31. 3. 2020 přispívat na výživu nezletilého [REDAKCE] měsíčně částkou 3 000 Kč, na výživu nezletilého [REDAKCE] částkou 2 700 Kč a na výživu nezletilé [REDAKCE] částkou 2 300 Kč. Počínaje dnem 1. 4. 2020 a dále i na dobu po rozvodu manželství rodičů počínaje právní mocí výroku o rozvodu uložil otcí povinnost přispívat na výživu nezletilého [REDAKCE] měsíčně částkou 4 500 Kč, na výživu nezletilého [REDAKCE] částkou 4 000 Kč a na výživu nezletilé [REDAKCE] částkou 3 500 Kč vždy do 25. dne v měsíci předem k rukám matky. Vyčíslil též dluh na výživném za období od 1. 1. 2020 do 21. 8. 2020 v částce 18 000 Kč pro nezletilého [REDAKCE], v částce 16 000 Kč pro nezletilého [REDAKCE] a v částce 14 900 Kč pro nezletilou [REDAKCE]. Otcí pak uložil povinnost splácet toto dlužné výživné v pravidelných měsíčních splátkách pro jednotlivé nezletilé ve výši 800 Kč, 600 Kč, 500 Kč pod ztrátou výhody splátek k rukám matky spolu s běžným výživným počínaje právní mocí rozsudku (odstavec I.

výroku). V odstavci II. výroku pak soud prvního stupně rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

2. Vyšel ze zjištění, že návrhy na úpravu poměrů k nezletilým dětem jsou důvodné, neboť oba rodiče shodně potvrdili, že společně nežijí a je podáván návrh na rozvod manželství. Soužití ukončili již v průběhu léta roku 2019. Nezletilí jsou fakticky v péči matky a v ní si přejí i setrvat. I mezi rodiči o tom panovala shoda. Došlo tak k faktické dohodě rodičů o svěřeni nezletilých do péče matky. S tím souhlasil i kolizní opatrovník. O výši výživného rozhodl soud prvního stupně dle návrhu otce, avšak pouze za období od 1. 1. 2020 do 31. 3. 2020, kdy bylo prokázáno, že otec hradil náklady spojené se zajištěním bydlení pro nezletilé děti. V lednu, v únoru a v březnu hradil hypotéku na nemovitost ve vlastnictví matky, v níž nezletilé děti s matkou bydlí, hradil též splátky dalšího úvěru poskytnutého na bydlení rodiči matky. Od dubna již tyto dva úvěry nehradil. Matka přitom požadovala výživné stanovit právě od ledna 2020. S ohledem na to, že od 1. 4. 2020 otci ubyly výdaje na splátky úvěrů spojených s bydlením, považoval soud prvního stupně za odpovídající výživné částky uvedené ve výroku napadeného rozsudku. Nezletilé děti jsou po zdravotní stránce v pořádku, mají běžné potřeby dětí svého věku i obvyklé zájmové aktivity. Oba chlapci jsou žáky prvního stupně základní školy, nezletilá [REDAKCE] je pak v péči matky. Matka je vlastníkem nemovitých věcí, které získala v důsledku zúžení a vypořádání SJM rodičů. Tyto nemovité věci jsou však zatíženy úvěry. Ty dosud v rámci zúžení SJM mezi rodiči vypořádány nebyly. Příjmem matky je pouze rodičovský příspěvek na nezletilou [REDAKCE]. Otec je cizinec se středoškolským vzděláním a velmi dobrou znalostí českého jazyka, neboť v ČR žije dlouhodobě. Otec pracuje u zaměstnavatele [REDAKCE] a jeho průměrný čistý měsíční příjem dle potvrzení zaměstnavatele činil od srpna 2019 do ledna 2020 částku 24 269 Kč a od února do května 2020 částku 24 513 Kč. Jeho pracovní náplň je dohlížet na chod fungování restaurace, přičemž jeho vzdělání je odpovídající střední škole v oboru zdravotní bratr. V řízení připustil, že v minulosti vydělával podstatně vyšší částky, než je uváděno v potvrzení zaměstnavatele, a to mezi 50 000 až 80 000 Kč měsíčně, nyní těchto příjmů však již nedosahuje, neboť nepracuje v takovém rozsahu jako dříve, kdy pracoval 7 dní v týdnu, 12 hodin denně. Soud prvního stupně dospívá k závěru, že nelze vzhledem k věku otce, který je zdravý a není nijak omezen, pokládat jeho výdělečné schopnosti za vyčerpané jím nyní dokládaným příjmem, když v současné době nezletilé v péči nemá a o ně pečuje matka. Soud prvního stupně tak vychází z minimálního příjmu, kterého je otec schopen dosáhnout ve výši 35 000 Kč čistého měsíčně. Soud prvního stupně též hodnotil vzájemné platby mezi bankovními účty otce u [REDAKCE] a [REDAKCE], a to tak, že mnohdy se jedná o platby vzájemného přeposílání, ale nikoliv výlučně. Některé z plateb tak byly výdělečné otce, což otec sám připustil. Ohledně dluhu na výživném soud prvního stupně otci započítal na úhradu výživného částky, na nichž se rodiče shodli, že byly uhrazeny, a to ve výši 8 000 Kč za červen, 8 000 Kč za červenec. Otec až v závěrečném vyjádření uvedl, že uhradil ještě v dubnu 700 Kč, v květnu 3 800 Kč a v červnu dalších 1 800 Kč nad částku 8 000 Kč. Toto nijak prokázáno nebylo a otec to v průběhu řízení netvrdil.
3. Proti tomuto rozsudku podal odvolání otec nezletilých. Vyjadřuje nesouhlas s výši stanoveného výživného, jež je neadekvátní jeho schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům, ale i odůvodněným potřebám nezletilých. Ohledně soudem předpokládaného výdělku 35 000 Kč jde pouze o domněnku, která nebyla jinak prokázána. Otec pak nevlastní žádný nemovitý majetek. Z movitého majetku pouze osobní automobil a vybavení domu, obojí však užívá matka. Otec převodem domu do výlučného vlastnictví matky zvýšil její životní úroveň. Jelikož se z důvodu nadměrné pracovní vytíženosti potýkal se zdravotními problémy, byl nucen svoji pracovní vytíženost omezit. Současně by se rád více věnoval i nezletilým dětem. Hlavně však z důvodu pandemie Covid-19 není po jeho službách poptávka. Pracuje po celou zákonnou pracovní dobu a závěr soudu, že jeho výdělečné možnosti a schopnosti nejsou vyčerpané, je tak chybný. Navíc do svého zaměstnání dojíždí. V normální situaci se jeho příjem ve společnosti [REDAKCE]

pohybuje okolo částky 24 000 Kč měsíčně. V současné době však činí pouze 19 000 Kč. Soud tudíž nezohlednil aktuální situaci, tedy nedostatek hostů ze zahraničí a uzavření restaurací. Otec pracuje v gastronomii a v tomto oboru v minulosti i vykonával brigády. Poptávka po jeho službách tak momentálně není. Otec dosahuje čistého příjmu kolem 19 000 Kč a z toho platí nájemné ve výši 8 000 Kč a zálohy na služby 2 000 Kč měsíčně. Aby mohl platit soudem stanovené výživné a ještě splácet dluh na něm, musel by si půjčit finanční hotovost 17 000 Kč. Tím by byl uvržen do vážných finančních problémů. V zájmu nezletilých není likvidace otce. Otec též vyjadřuje nesouhlas s tím, jak soud prvního stupně dospěl k výši dluhu na výživném. Poukazuje na to, že na platby výživného započel pouze částky, s nimiž matka souhlasila, tedy ve výši 16 000 Kč. Nesouhlasí s tím, že tvrzení ohledně svých dalších plateb k rukám matky nedoložil. Soudu dodal kopie výpisů ze dvou bankovních účtů, takto doložil částku 6 500 Kč v měsíci březnu, 700 Kč v měsíci dubnu, 3 800 Kč v měsíci květnu, 9 800 Kč v měsíci červnu, 10 000 Kč v měsíci červenci. V únoru uhradil energie spojené s užíváním domu, v němž matka s dětmi žije ve výši 3 550 Kč a v květnu splatil půjčku 40 000 Kč, jež byla poskytnuta matce její kamarádkou. Do konce března hradil hypotéku na nemovitost matky ve výši 15 000 Kč měsíčně a splácel úvěr rodičů matky ve výši 10 000 Kč. Žádný dluh na výživném mu tak nevznikl. Navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně, případně změněn tak, že otcí bude od 1. 6. 2020 uložena povinnost přispívat na výživu nezletilých částkami 3 000 Kč měsíčně 2 700 Kč měsíčně a 2 300 Kč měsíčně.

4. Matka ve svém vyjádření k odvolání otce vyvrací opodstatněnost odvolacích námitek a navrhl potvrzení napadeného rozsudku. Poukazuje na to, že příjem otce od jeho zaměstnavatele není jediným příjmem či z toho pracovního poměru pochází i příjmy další, které se však neprojevují v oficiálních mzdových výkazech. Poukazuje na to, že na účty otce tento skládá značné částky v hotovosti. Žije v přesvědčení, že otec nadále pokračuje ve svých brigádách, když jezdí mimo jiné pracovat i do Prahy. S dětmi se otec stýká i nadále pouze v intervalu jedenkrát za 14 dní od pátku do neděle a přitom matka musí nezletilé k otcí vozit. Vyjadřuje se též k platbám, o nichž tvrdí, že je soud nezohlednil jako platby na výživném, přičemž většina těchto plateb nebyla určena na výživné, ale např. na úhradu dluhů u společnosti [REDAKCE] na nezaplacenou elektřinu. Částka 3 800 Kč uhrazená otce v květnu 2020 byla určena na úhradu dluhů za telefonní služby u společnosti [REDAKCE]. Částka 1 800 Kč nad rámec částky 8 000 Kč byla poukázána jako samostatná platba a takto též byla využita na tábory a volnočasové aktivity dětí. O tom svědčí o i poznámka u příslušné platby ve výpisu z účtu. V červenci 2020 Kč pak otec matce platbu ve výši 10 000 Kč nepoukázal, učinil tak v červenci 2019. Jedinou nezohledněnou platbou tak může zůstat pouze platba 700 Kč z měsíce dubna 2020. Ostatní otcem uváděné platby souvisí s obdobím prvních tří měsíců roku 2020, tedy s obdobím, za které soud s ohledem na podíl otce na úhradě výdajů spojených s bydlením stanovil výživné v nižším rozsahu, čímž vlastně platby otcem uváděné fakticky zohlednil.
5. K podanému odvolání se vyjádřil i kolizní opatrovník. Uvádí, že soud prvního stupně nepochybil, když vycházel z možnosti otce dosahovat čistého měsíčního výdělku ve výši 35 000 Kč. Výdaje, tak je otec vyčíslil ve svém odvolání, jsou vyšší než jeho příjmy. Poukazuje též na to, že otec neuvádí, že by se podílel s výdaji nutnými na vstup nezletilého [REDAKCE] od 1. 9. 2020 do první třídy základní školy. Navrhl potvrzení napadeného rozsudku.
6. Odvolací soud doplnil dokazování smlouvou o nájmu bytu, kterou si otec pronajal byt o velikosti 2+1 v Českých Budějovicích, na dobu od 1. 9. 2020 do 31. 8. 2021 za měsíční nájemné 8 000 Kč spolu s platbou záloh za služby ve výši 2 000 Kč měsíčně. Podle smlouvy je příslušníkem jeho domácnosti [REDAKCE]. Z potvrzení Úřadu práce ČR odvolací soud zjistil, že matka nezletilých pobírá rodičovský příspěvek na nezletilou [REDAKCE] ve výši 17 451 Kč od února 2020. Z výplatních pásek otce od společnosti [REDAKCE] odvolací soud zjistil, že

v srpnu 2020 otec obdržel na mzdě částku 16 673 Kč, v září 22 756 Kč, v říjnu 19 094 Kč, v listopadu 21 446 Kč a v prosinci 23 508 Kč.

7. Odvolací soud po doplnění dokazování (§ 213 odst. 4 o. s. ř.) a po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o. s. ř. v návaznosti na ustanovení § 202 o. s. ř. bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu, v němž byl odvolání dotčen (§ 212 písm. a) o. s. ř. a § 28 odst. 2 z. ř. s.), a to postupem podle § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. a § 28 odst. 1 z. ř. s.
8. Odvolání otce nezletilých je částečně důvodné.
9. Podle ust. § 908 o. z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.
10. Podle ust. § 910 odst. 1 o. z. předci a potomci mají vzájemnou vyživovací povinnost.
11. Podle ust. § 911 o. z. výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.
12. Podle ust. § 913 odst. 1 o. z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
13. Podle ust. § 915 odst. 1 o. z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
14. S ohledem na podané odvolání otcem nezletilého odvolací soud konstatuje, že ta část rozsudku soudu prvního stupně, jíž okresní soud rozhodoval o svěření všech nezletilých do péče matky, a to jak na dobu před, tak i po rozvodu manželství rodičů, nebyla odvoláním otce napadena, a proto zůstala nedotčena.
15. Pokud se týká výživného tak, jak jej soud prvního stupně stanovil od 1. 1. do 31. 3. 2020, tak odvolací soud se zcela ztotožňuje s tím, k jakým skutkovým zjištěním soud prvního stupně dospěl a jak věc posoudil po právní stránce. K závěru soudu prvního stupně o tom, že otec si v uvedeném období byl schopen vydělat částku minimálně 35 000 Kč čistého měsíčně nelze na základě provedených důkazů ničeho vytknout a pokud dospěl k výši výživného v tomto období, jak je uvedena v napadeném rozsudku, při zohlednění skutečnosti, že otec během uvedeného období významným způsobem investoval další finanční prostředky do splácení úvěrů, z nichž byly pořízeny nemovité věci (dům, v němž matka s nezletilými žije) a tyto platby zohlednil, jde rovněž o relevantní úvahu a výživné v tomto období bylo stanoveno jako odpovídající hlediskům v ustanovení § 913 odst. 1 o. z. i § 915 odst. 1 o. z. Za správné zjištění považuje odvolací soud i zjištění potřeb nezletilých dětí, tedy závěr soudu prvního stupně v tom, že se jedná o děti mající běžné potřeby dětí svého věku, jsou zdravé a není nutno vynakládat žádné prostředky v souvislosti s jejich zdravotním stavem, zvýšenými potřebami a podobně.

16. Podle názoru odvolacího soudu jsou též zcela správné úvahy soudu prvního stupně v tom, že za další období počínaje 1. dubna 2020 je nutno výživné na nezletilé zvýšit, a to proto, že otec se od tohoto data přestal podílet na investicích do splácení hypotečního úvěru a úvěru rodičům matky a není tak již možno od dubna 2020 tuto jeho předchozí chvályhodnou iniciativu zohledňovat. Soudem prvního stupně stanovená výše výživného opět podle názoru odvolacího soudu odpovídá všem hlediskům stanoveným ve výši citovaných ustanoveních občanského zákoníku a odpovídá i zjištěním, že příjem otce z pracovního poměru u zaměstnavatele [REDAKCE] nebyl jediným příjmem otce. Z důvodů uvedených níže však tento závěr neplatí na celé období do rozvodu manželství rodičů a ani po tomto rozvodu. K závěru o tom, že otec kromě příjmu ze zaměstnání u [REDAKCE] disponoval i dalšími příjmy, lze dospět na základě tří skutečností. Tou první skutečností je samotné tvrzení otce, který připustil, že vedle tohoto svého zaměstnání vykonával ještě tzv. brigády, rovněž v oboru gastronomie, zejména v Praze. Dále lze na tento závěr usuzovat i z listinných důkazů, kterými jsou výpisy z bankovního účtu otce u [REDAKCE], které každý měsíc obsahují řadu vkladů v hotovosti od částek v řádu stokorun přes částky v tisících až po částky přesahující výrazně částku 10 000 Kč. Takto odvolací soud zjistil, že v průběhu ledna 2020 otec na tento svůj bankovní účet v hotovosti vložil částku 17 500 Kč, v únoru 25 000 Kč, v březnu 28 400 Kč, v dubnu 10 900 Kč, v květnu 31 000 Kč a v červnu pak částku 16 600 Kč, jak výše uvedeno vždy v několika vkladech během konkrétního měsíce. Otec sám při odvolacím jednání původ těchto částek spolehlivě neobjasnil a připustil, že mohou pocházet z jeho vedlejší výdělečné činnosti. I s těmito částkami v nezanedbatelné výši, které minimálně v polovině příslušných měsíců výrazně převyšují jeho příjem z řádného pracovního poměru u [REDAKCE], musí nutně soud při stanovení výživného počítat. Konečně pak lze na existenci dalších příjmů otce usuzovat i ze skutečnosti, že výdaje otce, tak jak byly doloženy, by nemohl otec uskutečnit, pokud by byl odkázán toliko na svůj plat u zaměstnavatele [REDAKCE]. Zcela nedůvodná je tak základní odvolací námitka otce, že by soud měl vycházet toliko z jeho oficiálního příjmu u zaměstnavatele [REDAKCE]. Těmto zjištěním pak odpovídá výše výživného za období od 1. 4. 2020, jak byla stanovena soudem prvního stupně. O této výši výživného však lze uvažovat toliko do konce měsíce srpna 2020, neboť jednak je možno vyjít z listinných důkazů výše specifikovaných a jednak otec sám při odvolacím jednání připustil, že právě do konce srpna tyto brigády vykonával. Odvolací soud neměl za prokázané, že v těchto brigádách otec pokračoval i po 1. září 2020, když věří otcí v tom, že v souvislosti s koronavirovou pandemií mohl poklesnout zájem o jeho služby a příležitost k dalšímu výdělku už neměl. Proto počínaje měsícem září 2020 odvolací soud změnil napadený rozsudek a výživné na nezletilé stanovil ve výši uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, která podle jeho přesvědčení odpovídá jak výdělkovým možnostem otce, tak potřebám nezletilých dětí.
17. Dále pak odvolací soud změnil tu část výroku napadeného rozsudku, která se zabývá nedoplatky na výživném, avšak nikoliv z důvodů, který v odvolání požaduje otec, když odvolací soud neshledal, že by soud prvního stupně pochybil v tom, jaké platby otce ve vztahu k matce započítal na platby výživného. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku přehledně uvádí, které platby výživného zohlednil a jeho závěrům nelze ničeho vytknout. Pokud otec v odvolání uvádí další platby, které podle jeho názoru byly platbami výživného, tak odvolací soud se s tímto tvrzením neztotožňuje, neboť, jak plyne z předchozího dokazování před soudem prvního stupně, ohledně částky 10 000 Kč došlo na straně otce k omylu, neboť tato platba byla poukázána již o rok dříve (jak otec při odvolacím jednání připustil) a ostatní platby, na něž otec poukazuje, byly, jak uvádí matka ve svém vyjádření, platbami na jiné výdaje (dluh za elektřinu, telefonní služby apod.). Lze tak matce přisvědčit, že tyto platby otcem poskytnuté byly nepřímou zohledněny v tom, že za uvedené období do března 2020 mu bylo stanoveno výživné v nižších částkách oproti období následujícímu. Pokud matka ve svém vyjádření k odvolání otce uvádí, že jedinou nezohledněnou platbou tak může být platba 700 Kč z měsíce dubna 2020, tak mezi rodiči při ústním jednání došlo ke shodě v tom, že se též nejednalo o výživné, ale otec připustil, že se jednalo o platbu na dětskou

sedáčku na jízdní kolo. Byl to tak výdaj pro nezletilou [REDAKCE], avšak nešlo o platbu výživného, kterou by bylo možno započítat proti povinnosti otce hradit výživné. Za období od rozhodnutí soudu prvního stupně, tedy od srpna 2020 do prosince 2020 (v době rozhodování odvolacího soudu ještě nebylo splatné výživné za leden 2021), měl otec na výživné pro všechny tři nezletilé zaplatit celkem částku 48 000 Kč (18 500 Kč na nezletilého [REDAKCE], 16 400 Kč na nezletilého [REDAKCE] a 13 100 Kč na nezletilou [REDAKCE]), přičemž zaplatil částku 45 580 Kč. V této částce 45 580 Kč je však počítáno i s platbou ve výši 7 000 Kč, kterou podle shodného tvrzení rodičů při odvolacím jednání otec zaplatil v lednu 2021. Dluh na výživném od doby rozhodnutí soudu prvního stupně do prosince 2020 tak činí 2 420 Kč. Celkové výše nedoplatků na výživném pro nezletilého [REDAKCE] od 1. 1. 2020 do 22. 1. 2021 činí 19 400 Kč, pro nezletilého [REDAKCE] 16 900 Kč a pro nezletilou [REDAKCE] ve výši 15 400 Kč. Odvolací soud tyto částky umožnil otci vzhledem k jeho příjmové situaci splácet podle § 160 o. s. ř. v pravidelných měsíčních splátkách po 800 Kč pro nezletilého [REDAKCE], po 600 Kč pro nezletilého [REDAKCE] a po 500 Kč pro nezletilou [REDAKCE] spolu s běžným výživným počínaje měsícem následujícím po právní moci rozsudku, ovšem pod ztrátou výhody splátek, což znamená, že nebude-li některá ze splátek zaplacená včas a řádně, stává se splatným celý zbylý dluh.

18. Ve smyslu výše uvedeného tak byl rozsudek soudu prvního stupně v odstavci I. výroku v části týkající se výživného na nezletilé za dobu od 1. 1. 2020 do 31. 8. 2020 podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrzen. V části o výživném na nezletilé za dobu od 1. 9. 2020 a dále i na dobu po rozvodu manželství rodičů nezletilých a v části o nedoplatku na výživném byl podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změněn.
19. Výrok po náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů vyplývá z ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 23 z. ř. s. za situace, kdy okolnosti případu neodůvodňují přiznání náhrady nákladů řízení některému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon tohoto rozhodnutí.

Proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popř. o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty až do výše 50 000 Kč.

Je-li to účelné, může soud tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu tří hodin. Nejsou-li dány podmínky pro změnu rozhodnutí, může soud stanovit plán navykacího režimu, rozhodnout o povinnosti styk s nezletilým dítětem vykonávat pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí nebo nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

Zůstane-li shora uvedený postup bezvýsledný, nebo je-li zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být a jeho předání toho, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno.

České Budějovice dne 22. ledna 2021

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v.r.
předseda senátu

